

Höstgille i Sövestad socken

Som 10-12 årig pojke fick jag ett par gånger för cirka 75 år sedan vara bjuden på ett höstgille hos några stöte-tingar.

Hos bonden N. N. Sövestad gick allt i gamla gånger och några minns nog huru stugan såg ut i bild helg och stöcken.

I vardagslag

I stugan växte bärbar och läng-
bord. Tunga stolar men väl bärbar
att flytta. Stral inneanför dörren
gjordes en bänk där tygkaren hade
sin gijna plats, längre långbakra
i tiden fick rackaren begagna
bänken vid dörren.

7 sid.

Vid bondet såe Störst drängen
vid Körtändare. halfkarlen när-
most honom vid längridare därefter
tridingen, hören och så stobojen
det var jag det.

Tar Njöf & Mor såe på en bäck
i andra längridare. Tar när-
most drängen så Mor. Pijorna
fick i nitfa till bonds. De stodo
störstojen iulice Moran därefter
hillejen.

servisen utgjorde kerfat
& bräder.

Frakostee bestod af spegell
pannteflor, flöt och bröd samt mjölk

Störst drängen var bröd
det var väl jag lva kraftiga skivor
Störst drängen had väl bräda
för mig jäf tridingen och
halfkarlen en längrä bräda
som de båda fick brödlikan
dela. Hören & jag had en gemen-
sam.

Far & Mor delade en bröda, pigorna
en.

Silleu, hemsktad Gtadsill sattes
fram på ett bord med fjäll och
satt på.

Noga minns jag att sed var
i den gården vid Storst drängen
och Far sjöf skulle först försörjning
med 2 d. 3 pillar.

Bröden användes för rensningen
af silleu.

Polistekalen lades direkt
på bordet och skalkägarna skvallrade
mycket om vem som hade den
bista silleu.

Mjölken förtärdes ut en
gemensamt pot ~~mat~~ direkt
med korus Reden i jätte.

Jag fick som Kypstapig
Köpstallpojken min mjölk i en
korus. Då jag vågade äta
ur det gemensamma jätte

Vag tyckte både familjen och
 gästerna att jag var en
 fjäskor som intet kunde äta
 av fatet, det gjorde väl ingen-
 ning att man på nyliden i fatet
 fick se både Ljunglörens fin-
 vilda och Karlshamns grova mus-
 regla omkring som bruna fläckar
 i det vita köttet.

Kniv hade var och en nyliden
 fällknif med blodet bränt
 i d. s. k. yttren.

Hornskedor med ägarens ini-
 tialer användes. Efter slutad
 måltid slickade en var sin
 skedare och kortade den i
 bordslödan.

Middagsmålen

Ett stort kerfat med fläsk och
 färskt, ett fat med potatis
 och ett par fat med mjösa

Lertallerikar i bords helg och
söcken.

omvällningen i mathället
var mycket riklig. Siter o fiörke,
Potatis och fläsk, närmst göny
kalvkärr och potatis.

Högtidsmaten var först ny
med höns, bruna bönor och ris-
grynsgröt. Kätullar vid slakten.

Ja lit oss så lämna vardags-
livet och stanna inför höstgillet.

Tar i gården buserade med
manuskript på gården. Riskeostarna
voros i flitigt bruk och lass på lass
med dyngor kördes ut från
gårdsplassen. Gården var kring-
byggd och här buserade både kal-
var och svin: bredbygd föresing
med gäss och höns.

Med middagsmålet blev den
dagen vinst lite skräck, att
goda maten skulle ju fram

på Kvällen.

Morsan med pigor hade ett
förligt stä, end pigan satte vid
den löyna spisen och rökte i
grötgrytan, dogen till ära
hade man näckat några höns
slaktet en kaffell^{tt}om. Man
hade i förstad på den tiden mycket
får och gäns.

På samloas att folkat
hän innt kvällen. Karlarna ren-
roklade & tvättade, det minns jag
som det vore idag ty man tvättade
sig annars endast om söndags-
morgnarna och då gemensamt i
en kopsarkittel som stod på
gården. Från andra gårdar kom
en pigor och drängar men inte
kan jag dra mig till minns om
även de undfjånades med mat.

Min hustru säger att dessa gäster
kom intet förän dausen skulle börja.

Så skulle man sig till bords.
 Kvit saknades inte, det var
 fiskliga mängder med mat man
 sätte sig på. Höns och lammatygd
 försvarad med ~~hött~~ god jakt
 men stället var bekant för att de
 skulle vara både möen o god mod.

Hönsstycken sattes renhållna
 på bordet. Störst drängen stod
 för flaskan och stän drog försorg
 för att det inte blev för långt mellan
 råkarna. "Glasat" var ett horn med
 träst, det var stora rediga mop-
 sar och stämningen steg snart
 i höjden. Ja liksom för det läm-
 nade bordet vi hade blick för i
 nor trugat bordsfolket att äta
 mera, koräpp upp böjerna vi
 får du plats till mera det var ett
 en ofta uppsesad uppmaning
 du närm för snart lade vedde
 på en sig.

Man drog sig på måningarna
från bordet, stökade världsligt
och tog i hand.

Stämningen var hög och
krafterna skulle prövas, man tog
tilltag på gården, bjöd varandra
på skål, blev ovärdig i blod
men slutade de gången jag minns
någon med jubel till följ.

Så dans på laggen på kaffe
med kakor, så risgrynsgröt med
russin i. Så göttas i långa
rader, så bordtolva och kvark
ja det var förstärkt de äldre som
spelade kort. De unga höll på
vinst till ute på laggen där störst-
drängen skiftade med spelmannen
att skita piolen. Roligt hade man
~~att~~ det ville jag lova sen o efter-
falskad lifsglädje.

al. kr.

Linné
Linné
Linné

Till nämnden 4085 Bpov.

LUDDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag har gjort s. k. förtviflade
ansträngningar i min nu -
varande hemort ^{för att} få något stoff
till Folkminneslästningen men
i jakt på guld & ära har
jag gånas alltså blivit borta.

Nåja som ersättning har gata
myndighet givit mig ett sabbat gata
humör.

Jag rikete då i minnes
deklarera djupa & djupa att
något visste jag om livet hos
en arrendebröda i Sörstod, men
då pekades det vart färdigt så
jag till mig själv: Får för
Kristell detta här verkas soppa
a la spik. Inte kunde jag
finna en enda förtvifla i
Sörstodskildringen & jag
bestyrktes i denna min upp-
fattning då min familj

skulle ge mig nit med mig.

Ach sa hvor ska du
skicka den där smörjace
Jins - Olof familjens 13 åring
sa ännu gullbarne, de va
herrarne han mente, troa nej
ännu jag Jins - Olof skickat ihop
din S. K. skildring.

Lilla Kerstin håller ihop
i ur 5 akur med norsan
så hennes utlitande icke hämta-
des inte.

Jä när närmsta stöpten
som alltid i farsan ser ett
klart skinnande gins gör
en dylike kritisk vad skall
man då vänta af de herrar
som representerat både veten-
skap 5 III dje statsmakten.

Missförstret gick inte i
Kamminen, och nej mitt fat-
tiga jag skickat lite då och
då o då jag är hel eller

haffjändig ja då får min
bolkhylla hålla till godo.

Så vsk: detta fall.

Men så en dag steg till Svösted.
där jag som från stabskajke hade
roligt bland voin får 8 andra
dejer, med att inte vara repr.

Nu har jag i all tyrlhet
boken ryggen på min kuitiska
famij plockat ner Hörtagilet.

Ja hja icom / sagt ni får jag
tala om att taffelhäfte de ä min
y. l. inte kuitide, men men
hmsfriden de ä en under-
bar sak. Herrarna Lydow &
Berlin har väl pappuskrong

Skulle för min öfärning
icogot vederjares på skall
jag blygsamt uttala att jag
är en oförbätterlig bokvän.

Dröcker & skän kuit de ä min
andra lif. Ja betrokta nu
inte sista pausen som

Tiggant försök.

Kärl jag ännu men också
lite höj; Kärnen.

Förlåt herrarne att jag
tagit 2 1/2 tim, utspöke man
ser Ni detta brev har för mig
varit en liten pratstund utläs-
för det dagliga & herrarne ja
för denna gång till mina affär

Herr Declin var värdig
& såg de öfriga nämnden
att skivaren de ä en rik
rättfärdig själ med något
ordigt; Kärnen men för-
öfrigt en snäll
så de för förlöta mitt mång-
ordande: onödigt.

Herr Declins absolutin an-
ser jag mig säkra om.

Högaktningfullt

At Krista